

gang, at det bliver nødvendigt at gribe stærkt ind i selve fremstillingsprocessen, altså at minimere ressourceforbruget og se på, hvordan man minimerer resten af affaldet, der kommer ud af det.

Jeg synes, det var et meget interessant synspunkt, som miljøministeren fremførte: at produkterne skulle være designet til genbrug, at det aspekt også bliver tænkt ind i hele processen. Jeg mener, det er meget afgørende, hvis vi overhovedet skal gøre os forhåbninger om at få nogle andre tal frem i affaldsstatistikken, at der sættes meget mere gang i en strategi, som er fremadrettet, og det er der også lagt op til i form af de mere konkrete initiativer, som ministeren fremførte i dag. Det næste bliver så, hvordan det skal føres ud i livet i meget mere konkret form. Men det vender vi tilbage til.

Et andet område, som har været gennemgående i debatten i dag, er spørgsmålet om afgifter, og der er jo i og for sig ikke nogen, der mener, at vi ikke skal have de afgifter, og at vi ikke skal have en emballageafgift. Det har der været mange synspunkter om, men igen skilles vandene, når vi taler om, hvordan det skal udmøntes, når det kommer til stykket. Hvordan skal afgiften være? Skal det være en del af skattesystemet, eller skal det være noget, der går i en cigarkasse, som hr. Bent Hindrup Andersen sagde? Eller er det, som vi i SF tænker, både-og, altså både en del af skattesystemet og også nogle målrettede afgifter for at sikre størst mulig miljøindsats?

Spørgsmålet om kommunernes engagement er også væsentligt, og her blev det understreget, at det er et nyttigt arbejde, der gøres, og at der er gjort en stor indsats. Den opfattelse deler jeg. Der er også eksperimenteret med mange systemer, men kommunerne kommer til kort i nogle sammenhænge, hvor der ikke er tilstrækkelige muligheder og redskaber at tage i anvendelse, så man kan nå endnu længere.

Det er lige præcis det, som Folketinget skal hjælpe kommunerne med: at iværksætte forskellige systemer, at give nogle hjælpemidler, så kommunerne langt bedre kan håndtere de problemer, de står med i hverdagen.

Det er der så også lagt op til med nogle af de konkrete initiativer. Her tænker jeg på, at der nu kommer fokus på storskrald, så der kan blive lavet tilbagevagnsordninger. Det er et stort område, som kommunerne står med, og der skal være muligheder for, at de bedre kan klare den store opgave.

Forbrugerne, befolkningen er helt central, når vi taler om affald, og her er det også meget vigtigt, at der i fremtiden bliver skabt nogle bedre muligheder for forbrugerne, så det bliver muligt at opføre sig miljømæssigt fornuftigt ved sortering af affald. Der skal gøres noget effektivt for at nedbringe emballagemængden, så forbrugerne ikke igen og igen skal slæbe store mængder af emballage, som er ganske overflødig, til det enkelte hjem og derefter stå og bakse med den og bruge mange kræfter på den.

Et emne, som jeg gerne vil tage fat på her, er, at det er vigtigt også i dag at få understreget, at affald ikke er en vare. Affald er et miljøproblem, som vi skal håndtere i de enkelte lande. Det er ikke noget, der skal sælges og transporteres over landegrænserne, og det skal bestemt ikke sendes til udviklingslandene.

Det synspunkt er også blevet slået fast i dag, og jeg kan være meget tilfreds med den indsats, som miljøministeren har gjort i EU. Jeg vurderer måske, at slaget ikke er vundet endnu, og at der skal udkæmpes nye kampe, så vi i hvert fald får sikkerhed for, at den danske måde at håndtere affaldsproblemerne på kan fortsætte, og at vi ikke skal være nødt til at modtage store mængder af affald fra andre lande. Det ville ende i det rene kaos, hvis det blev almindelig trafik, så jeg vil hermed give den stærkeste støtte til fortsat at arbejde på de synspunkter med håb om, at de også kan blive gennemført.

Med hensyn til den dagsorden, der her er foreslået, er det meget positivt, at der er så bred en opbakning til den. Dagsordenen har noget væsentligt, hvis vi hæfter os ved den sidste del. Hidtil har det været sådan, at der findes overordnede handlingsplaner, men det kan godt have sine problemer at nå konkrete resultater. Vi synes, det er vigtigt, og det er jeg glad for at få understreget her i dag, at vi får en årlig affaldsdebat, hvor vi får mulighed for meget tæt at følge, hvordan det nu går med de affaldsmængder. Stiger de stadig væk, selv om der er en politisk målsætning om noget andet? Hvordan går det med genanvendelsen? Hvordan går det med affaldsforbrændingen? Hvordan går det med deponeringen?

Det er indlysende, at der ved en sådan lejlighed også skal tages stilling til, hvad det er for nogle virkemidler, det er nødvendigt at indføre, hvis man realistisk set og på en måde, der kan mærkes ude i miljøet, skal nå frem til de resultater og de mål, der er fastsat.